

WE GO!

Co-funded by the Rights,
Equality and Citizenship (REC)
Programme of the European Union

МОДЕЛ НА ТЕРИТОРИАЛЕН ПРОТОКОЛ

**WE GO! ИКОНОМИЧЕСКАТА НЕЗАВИСИМОСТ-
Фактор за напускане на насилствена
връзка с интимния партньор**

act:onaid
— REALIZZA IL CAMBIAMENTO —

 Center for Sustainable
Communities Development

ISTITUTO
PER LA
RICERCA
SOCIALE **irs**

ΚΥΚ
ΚΕΝΤΡΟ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ
ΚΑΡΑΪΤΣΑΣ

SURT

СЪДЪРЖАНИЕ

ВЪВЕДЕНИЕ	3
ЦЕЛ НА ПРОТОКОЛА	5
ПРИНЦИПИ И ПОДХОДИ	6
РЕЧНИК	7
УЧАСТНИЦИ И РОЛИ	9
ПЛАНОВЕ ЗА ИКОНОМИЧЕСКО ОВЛАСТЯВАНЕ (ИПИО): ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ (СОП)	11
СОП 1 - КООРДИНАЦИОННИ СРЕЩИ	12
СОП 2 – ОЦЕНКА НА УМЕНИЯТА	13
СОП 3 – ТЪРСЕНЕ И ПРЕДЛАГАНЕ НА РАБОТА	13
СОП 4 – БАЛАНС РАБОТА – ЛИЧЕН ЖИВОТ И НАСТАНЯВАНЕ	14
СОП 5 – РАЗПИСВАНЕ И РЕАЛИЗАЦИЯ НА ИНДИВИДУАЛНИТЕ ПЛАНОВЕ	14
СОП 6 – МОНИТОРИНГ И ОЦЕНКА НА ИНДИВИДУАЛНИТЕ ПЛАНОВЕ	15
МОНИТОРИНГ, ОЦЕНКА И ИЗВОДИ	16
АНЕКСИ	17
Законодателство и политики	17
Списък с лица за контакт	23
Инструмент за анализ на партньорската мрежа	24
План за ангажираност	28

ВЪВЕДЕНИЕ

Икономическото овластяване на преживелите насилие от интимния партньор е съществена стъпка в подпомагането на жените да укрепят своите способности и автономност и да заживеят спокоен и свободен от насилие живот. Ефективен е резултатът, когато жените се възползват максимално от своите политически, икономически и социални права, вземат самостоятелно своите решения, контролират и се възползват от ресурсите, до които имат достъп, планират своето време самостоятелно.

Ясно е, че икономическото овластяване е сложен процес и предизвикателна задача, която изисква внимание и усилие от страна на различни заинтересовани страни. Подходът към решаването изисква създаване на междусекторен и между институционален механизъм, който въвлича различни участници, които да подпомогнат ефективността и постоянството на мерките, насочени към изграждането на условия за икономическо овластяване на преживелите насилие от интимния партньор. Често, въпреки желанието, лисва цялостен подход и координация, формални споразумения и процедури. Като резултат се поставят различни приоритети, прилагат се различни принципи и стандарти, които често резултират в дублиране и /или непоследователност на действията и водят до непостигане на поставената цел, а именно икономическо овластяване на преживелите насилие от интимния партньор и свързаните с това права и интереси.

В такава обстановка, в рамките на проект “Икономическата независимост – фактор за напускане на насилствена връзка с интимния партньор” (WE GO! 2 - Building Economic Independence: The Way Out of Intimate Partner Violence) е разработен наръчник за създаване на Териториален протокол за изграждане на формализиран местен механизъм за насърчаване и управление на плановете за икономическо овластяване на преживелите насилие от интимния партньор по координиран и последователен начин.

Този документ има за цел да подпомогне действията на участниците в дейностите за икономическо овластяване на преживелите насилие от интимния партньор за създаване, подобрене и формализиране на професионалните взаимоотношения, разбирания и практики, които подпомагат постигането на финалната цел, а именно обединена подкрепа на жените да живеят свободен от насилие живот чрез придобиване на способности, средства и контрол над възможностите за достойна работа.

Този наръчник показва как трябва да бъде структуриран Териториалния протокол, който трябва да съдържа най-малко следните секции: Цел; Принципи и подходи; Речник; Участници и роли; Индивидуални плановете за икономическо овластяване; различни оперативни процедури; мониторинг, оценка и изводи. Специално внимание се отделя на принципите, подходите и начина на изразяване, тъй като това са ключовите предпоставки за структурирането и изпълнението на протокола по начин, който да подсигури, че всички заинтересовани страни споделят обща визия и въвеждат идентични законодателни и концептуални рамки в своите действия в посока на насърчаване на икономическото овластяване на жертвите на насилие от интимния партньор. И накрая, анексите съдържат инструменти, които да подпомогнат

адаптирането на Териториалния протокол спрямо приложимите закони (Приложимо законодателство), създаването на местна партньорска мрежа (Инструмент за анализ на партньорската мрежа), ангажиране на подходящите заинтересовани страни (План за ангажиране) и осигуряване на бързия обмен на промените (Списък на контактни лица). Много от инструментите са разработени и тествани по време на другите дейности в рамките на проект WEGO2.

В заключение, на следващите страници читателите ще се запознаят със структурата на Териториалния протокол, която може да бъде персонализирана със специфичната информация и подробности за местните партньорски мрежи от участници, ангажирани в икономическото овластяване на жените, преживели насилие от интимен партньор, чиито права и нужди трябва винаги да са в основата на протокола и в центъра на свързаните интервенции.

ЦЕЛ НА ПРОТОКОЛА

Целта на Териториалния протокол е да установи рамка за сътрудничество за улесняване на ефективната координация между всички участници, ангажирани в икономическото овластяване на преживелите насилие от интимния партньор, за да се повиши тяхната трудова пригодност и следователно тяхната автономност и самоопределение, за да живеят живот без насилие. Конкретни цели също могат да бъдат включени в протокола според нуждите и спецификите на местния контекст.

Мултисекторното, мултиинституционалното и многостепенното сътрудничество е от ключово значение за осигуряване на стабилната форма и прилагане на схема за икономическо овластяване и следователно за подобряване на последователността и ефективността на действията на всички ангажирани участници при реализиране на интервенциите и процедурите.

Координираният подход улеснява и последователното събиране и анализ на данни и по този начин създава ефективна рамка за мониторинг, оценка и обучение по създаването на Териториалния протокол и свързаните с него процедури и резултати.

Териториалният протокол трябва да бъде в съответствие с международното, националното, регионалното и местното законодателство по отношение на равнопоставеността на половете, насилието, основано на пола, икономическото овластяване, включване в трудовия пазар, в процеса на създаване на благосъстояние и настаняване в обществени жилища. Затова е добре в него да включите списък с основните закони и съответните политики, които подпомагат цялостната законодателна рамка на протокола и референциите към участниците (Справка : Анекс Законодателство и политики).

ПРИНЦИПИ И ПОДХОДИ

Протоколът трябва да се основава на посочените по-долу принципи и подходи, ясно разписани и прилагани от всички участници на всички етапи от тяхното сътрудничество и при реализирането на плановете за икономическо овластяване на преживелите домашно насилие.

Подход въз основа на човешките права (HRBA) : Това е концептуална рамка въз основа на международните стандарти за правата на човека и оперативно насочена към насърчаване и защита на правата на човека. Тя поставя в основата на подхода правата на човека и съответните ангажименти на правителствата като инструмент за овластяване на най-уязвимите хора, за да могат те да участват в процесите по вземане на решения и да държат отговорни съответните структури (държавни и неправителствени организации като НПО)¹.

Следователно всеки механизъм за икономическо овластяване трябва да гарантира защита на човешките права на жертвата на домашно насилие на всеки етап от неговото прилагане.

Подход, поставящ жената в центъра: фокусира се върху отделните нужди, очаквания и стремежи на жените; признава правото им на самоопределение по отношение на избор, контрол и власт; и отговаря на техните социални, емоционални, физически, психологически, културни и икономически нужди.

Координация между институциите и между секторите: Широк кръг от публични и неправителствени организации - участници с различни мандати, знания и опит от всички съответни публични, частни и неправителствени сектори, трябва да бъдат систематично ангажирани. Трябва да бъдат дефинирани ясни отговорности и мандати, за да се създаде стабилно и в съответствие с договорените процедури сътрудничество, както и да се създадат стандарти за оказваната подкрепа.

Съсобственост: Всички участници, представители на различни публични, частни и неправителствени агенции, съвместно разработват териториалния протокол и се ангажират да постигат общите му цели като в еднаква степен спазват договорените принципи и подходи и изпълняват дадените им мандати.

Участие: От съществено значение е гаранцията, че нуждите и перспективите пред преживелите насилие от интимния партньор са залегнали в териториалния протокол. Намеренията и желанията на подкрепяните жени винаги трябва да се вземат предвид, за да се гарантира пълноценното им участие в процеса на вземане на решения относно тяхното икономическо овластяване. Следователно те трябва да бъдат насърчавани да задават въпроси и да изразяват опасения на всеки етап от социалното и включването им в трудовия пазар.

Отчетност и прозрачност: Всички подписали протокола са отговорни за своите действия и поетите ангажименти. Те трябва да предоставят пълна информация за своята роля и дейностите, за които отговорят, в схемата по реализиране на плана за икономическо овластяване. Информацията трябва да бъде достъпна, ясна и лесно разбираема и във форма, която може да бъде предоставена своевременно и точно.

¹ За по-подробно описание на подхода, вж. Action for Global Justice in Practice. ActionAid's Human Rights Based Approach 2020

РЕЧНИК

Тъй като Териториалният протокол е предназначен за професионалисти с различен опит по отношение на насилието, е необходимо да има еднозначно разбиране на термините и по – специално тези, обвързани с прилагането на плана за икономическо овластяване на преживелите насилие от интимния партньор. Съществува и опасността участниците, ангажирани с превенцията и защитата, да прилагат едни и същи термини, но да влагат различни значения. Първата стъпка за постигане на целите на протокол чрез споделяне на общо разбиране за насилието, основано на пола, икономическото овластяване и свързаните с това мерки и инструменти, е ползването на една и съща терминология. Това определя и включването на речник с ключовите термини.

НАСИЛИЕ, ОСНОВАНО НА ПОЛА : това е насилие, което е диспропорционално и е насочено директно към жената, поради факта, че е жена (т.н Истанбулска конвенция² , ЧЛ.3,д).

НАСИЛИЕ НАД ЖЕНИ: Под това понятие се разбира нарушение на човешките права и форма на дискриминация срещу жените и включва всички актове на насилие, основани на пола, които водят или могат да доведат до физическа, сексуална, психологическа или икономическа вреда или страдание на жените, включително заплахи от такива действия, принуда или произволно лишаване от свобода, независимо дали се случват в обществения или в личния живот (Истанбулска конвенция, член 3, а).

НАСИЛИЕ ОТ ИНТИМНИЯ ПАРТНЬОР : Всеки акт на физическо, сексуално, психологическо или икономическо насилие, който се случва между бивши или настоящи съпрузи или партньори, независимо дали извършителят споделя или е споделял същото местожителство с жертвата³.

ПРЕЖИВЯЛ НАСИЛИЕ ОТ ИНТИМНИЯ ПАРТНЬОР: Това се отнася най-вече до жена, която е преживяла насилие в интимните отношения, което ѝ причинява физическа, психологическа или сексуална вреда. Терминът „жертва“, който обикновено се използва в медицинската и правната сфера, в по-нататъшното изложение не се използва, тъй като спрямо жената, която е в позицията на жертва, се отрича нейното право на самоопределение и свобода на действие. Вместо това "оцелял / преживял" обикновено е предпочитан термин в областта на психологическата и социалната подкрепа, тъй като предполага концепцията за устойчивост. Жените, които страдат от насилие, са жени от всички възрасти, икономически прослойки, с различен географски и културен произход. Терминът „жена“ тук не е строго ограничен до биологичната страна, а включва всички индивиди, които се признават за такива.

² Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие

³ EIGE, Terminology and indicators for data collection: Rape, femicide and intimate partner violence, 2019, p. 11.

ДОМАШНО НАСИЛИЕ: Включват се всички актове на физическо, сексуално, психологическо или икономическо насилие, които се случват в семейството или домашната среда между бивши или настоящи съпрузи или партньори, независимо дали извършителят споделя или е споделял едно и също местожителство с жертвата (Истанбулска конвенция, Член 3, б).

ОВЛАСТЯВАНЕ НА ЖЕНИТЕ: Това е процес, при който жените укрепват своите способности, затвърждават своята роля, автономност и свобода на действие като индивиди и като социална група, така че да придобият власт и контрол върху собствения си живот и да правят стратегически избори. От феминистка и трансформираща перспектива това отговаря на необходимостта да се генерират промени във властовите отношения между половете, променяйки разпределението на властта в личните взаимоотношения, както и при социалните институции. На индивидуално ниво промените са насочени към постигане на по-висока степен на самочувствие, самооценка и власт за договаряне на собствените интереси. Тогава овластяването е всеобхватно понятие, което включва по-широк набор от социални, политически и икономически права на жените и включва:

□ **СОЦИАЛНО ОВЛАСТЯВАНЕ:** Става въпрос за промяна в обществената нагласа, така че мястото на жените в обществото да бъде уважавано и признавано при условията, при които те искат да живеят, а не при условия, диктувани от другите. Чувството за автономност и самооценка е от основно значение за възможността за правене на независим избор по отношение на сексуалните връзки, ученето, кариерата, стремежите, брака и раждането на деца. Оценяването и зачитането на жените е от жизненоважно значение, ако те искат да участват равнопоставено в политиката, на пазара на труда и да имат равен достъп до обществени услуги (напр. Социални грижи, здравеопазване, образование и т.н.).

□ **ПОЛИТИЧЕСКО ОВЛАСТЯВАНЕ:** Отнася се до равнопоставеността на представителството в политическите институции и при позициите и механизмите за вземане на решения, така че жените да упражняват правото да вземат собствени решения относно живота си и да бъдат активни граждани, участващи в демократичния процес на равна основа.

□ **ИКОНОМИЧЕСКО ОВЛАСТЯВАНЕ:** Способността на жените да допринасят и да се възползват от икономическите дейности при условия, при които се признава стойността на техния принос; техният достъп и контрол върху производствените ресурси, активи и имоти; зачита се достойнството им; и съществува възможност да бъдат признати за напълно равнопоставени, действащи икономически субекти. То е ключово за постигане на правата на жените и равенството между половете.

ДОСТОЕН ТРУД: Дефиниран от Международната организация на труда (МОТ) и одобрен от международната общност „като продуктивна работа за жените и мъжете в условия на свобода, справедливост, сигурност и човешко достойнство. Достойният труд включва възможности за работа, която: е продуктивна и носи справедлив доход; осигурява сигурност на работното място и социална защита на работниците и техните семейства; предлага перспективи за личностно развитие и насърчава социалната интеграция; дава на хората свободата да изразяват своите притеснения, да се организират и да участват в

решения, които засягат техния живот; и гарантира равни възможности и равно третиране за всички". Това определение трябва да се вземе предвид от всеки антикризисен център в процеса на търсене на работа на техни клиентки, за да се гарантира, че възможностите за работа са в съответствие с принципите на MOT и следователно да се насърчи социалното и икономическо овластяване на жените.

ИНДИВИДУАЛНИ ПЛАНОВЕ ЗА ИКОНОМИЧЕСКО ОВЛАСТЯВАНЕ (ИПИО) : Ясно и подробно описание на действията и дейностите, които трябва да се извършат от подписалите съответния протокол и подкрепяните жени за постигане на тяхното икономическо овластяване. Планът трябва да бъде специално създаден спрямо нуждите на преживелите насилие от интимния партньор и да бъде съобразен с промените, които могат да възникнат в местната икономическа и социална среда.

УЧАСТНИЦИ И РОЛИ

Протоколът трябва да бъде разписан от всички значими актьори, които са участвали в проектирането и реализирането на ИПИО. Това могат да бъдат както местни власти, правителствени и неправителствени организации, така и частни компании, отговорни за:

- Подслони за жени
- Кризисни центрове
- Социални служби
- Образователни центрове
- Служби по настаняването
- Обществени бюра по труда
- Частни бюра по труда
- Агенции за подбор на персонала
- Компании
- Синдикати
- Съсловни организации
- Обучителни центрове
- НПО
- Други, напр. транспортни компании

Териториалният протокол включва подробно описание на ролите, задачите и отговорностите на всеки участник, така че всички подписали да отговарят за поетия от тях ангажимент. Един от подписалите действа като координираща агенция, за да улесни обмена, оперативната последователност и събирането на данни. За да се осигури успешното разработване, прилагане и координация на Териториалния протокол, всички подписали страни трябва редовно да се събират и ако се налага - извънредно.

В Териториалния протокол се разработва и подробно разписва схемата за управление като се отчита местният механизъм за подпомагане и защита на преживелите насилие от интимния партньор, за да се избегне риск от дублиране дейности на организации и / или процедури. Трябва да бъдат включени правила за присъединяване на нови участници към протокола, както и информация за неговата продължителност и подновяване.

Освен това специално определеният бюджет за логистика и координация е елемент, който

е от решаващо значение за успеха и трябва да бъде осигурен и подробно описан в протокола.

В тази рамка е важно да се подчертае, че подслоните и кризисните центрове играят ключова роля в предоставянето на подкрепа и помощ на преживелите насилие от интимния партньор и са от решаващо значение при разработването и изпълнението на плановете за икономическо овластяване на жените. Ето защо е важно те да са устойчиви от гледна точка на подсигуеност с икономически и човешки ресурси. По този начин финансиращите институции надлежно и своевременно разпределят необходимите средства за тяхното правилно функциониране и управление на схемите за икономическо овластяване на жените.

В зависимост от местния контекст и нужди, Териториалният протокол може да включва дейности, насочени както към подписалите или потенциалните участващи страни, така и към широката общественост като обучения, повишаване на осведомеността, разпространение и т.н. Всяка инициатива трябва да ангажира действащия местен механизъм за защита от насилие, основано на пола.

ИНДИВИДУАЛЕН ПЛАН ЗА ИКОНОМИЧЕСКО ОВЛАСТЯВАНЕ (ИПИО) : СТАНДАРТНИ ОПЕРАТИВНИ ПРОЦЕДУРИ (СОП)

За да бъде успешен, всеки индивидуален план за икономическо овластяване (ИПИО), трябва да бъде ръководен чрез координирани действия. Поради тази причина Териториалният протокол предоставя набор от стандартни оперативни процедури (СОП) за ясно дефиниране и определяне на роли и дейности, които трябва да бъдат изпълнени от подписалите във всяка една стъпка от ИЕЕР.

Стандартните оперативни процедури включват следните шест необходими стъпки, за да се постигне създаването на ИПИО

- СОП 1** КООРДИНАЦИОННИ СРЕЩИ
- СОП 2** ОЦЕНКА НА УМЕНИЯТА
- СОП 3** ТЪРСЕНЕ - ПРЕДЛАГАНЕ НА РАБОТА
- СОП 4** БАЛАНС РАБОТА – ЛИЧЕН ЖИВОТ И НАСТАНЯВАНЕ
- СОП 5** РАЗПИСВАНЕ И РЕАЛИЗАЦИЯ
- СОП 6** МОНИТОРИНГ И ОЦЕНКА

Стандартните оперативни процедури (СОП) са основен инструмент, който предоставя поетапни насоки на участниците за всеки от етапите на плана за икономическо овластяване на потърпевшите жени. Всяка СОП се състои от набор от мерки, които обясняват подробно:

- КАКВИ** са те;
- КОГА** трябва да се предприемат;
- КОЙ** трябва да отговаря за тях;
- КАК** трябва да се изпълняват.

СОП трябва да са съобразени изцяло с принципите и подходите, съгласувани с участниците и да бъдат в съответствие със съответното законодателство и политики. Освен това, при прилагането на СОП подписалите трябва да вземат предвид следните важни въпроси:

Предоставяне на информация: Всички подкрепени жени трябва да получават подробна информация за процедурите и мерките, свързани с плана им за икономическо овластяване, включително техните права. Информацията трябва да се предоставя незабавно при поискване, да се актуализира редовно и да се предоставя по прозрачен начин.

Обмен на информация: Информацията се обменя своевременно между всички участници, като основно внимание се отделя на безопасността, сигурността и неприкосновеността на личния живот на подкрепяните жени. На жените трябва да се предостави подходяща информация относно обмена на лични данни, за което те трябва да дадат своето съгласие. В случай на чужденка – преживяла насилие от интимния пратрньор, е важно комуникацията да се осъществява на език, разбираем за нея. Следователно, интерпретирането и / или културната медиация са ключови елементи за осигуряване на адекватна помощ по време на прилагане на всички СОП от страна на

участниците.

Безопасност и сигурност: Всички етапи от плана за икономическо овластяване трябва да бъдат разработени и изпълнени със зачитане на психологическите и физическите нужди на засегнатите жени, както и на времето, необходимо за предприемане на различните стъпки.

Защита на данните: Личните данни трябва разумно и в съответствие със закона да се събират, обработват, обменят и съхраняват за конкретни, изрично уточнени и законни цели. Освен това те трябва да бъдат използвани по начин, който е съвместим с дългосрочната безопасност и сигурност на преживелите насилие в процеса на тяхното икономическо овластяване. От жените винаги трябва да се изисква информирано съгласие за използването на техните данни, от което те могат да се откажат или коригират по всяко време. Жените имат право да не желаят да предоставят личните си данни с цел анонимност, а кризисните центрове да са длъжни да не разкриват тази информация.

Обучение: Всички професионалисти, участващи на който и да е етап от икономическото овластяване трябва да бъдат обучени по въпроси, свързани с насилието, и по-конкретно с методологиите и инструментите, които да се използват. Необходимо е редовно актуализиране на информацията по тези теми.

Човешки и финансови ресурси: Успешното прилагане на всяка схема за икономическо овластяване изисква съответните финансови и човешки ресурси. По този начин всички подписали са отговорни за съгласуваното и своевременно разпределение.

Оперативните процедури (ОП), представени в Териториалния протокол, трябва да бъдат компонент на системата за защита от домашно насилие, действаща на местно ниво. Поради тази причина в преамбюла на протокола е добре да бъдат посочени препратки към съществуващия координационен механизъм при наличие на такъв.

СОП 1 – КООРДИНАЦИОННИ СРЕЩИ

КАКВО: Това са срещи, които се свикват редовно между всички подписали страни, за да се изготви първоначално Териториалният протокол и след това да се направят съответните промени при необходимост. Срещите трябва да доведат до съгласуваност на работещ механизъм между участниците за обсъждане и приемане на общи решения по ключови и приоритетни по отношение на икономическото овластяване решения. Те също така предоставят възможност за преглед и търсене на начини за отстраняване на пропуските в дейностите. Освен това срещите улесняват и обмена на мнения и идеи за подобряване на планирането и изпълнението на индивидуалния план за икономическо овластяване.

КОГА: Срещите трябва да се организират на редовна база (най-малко два пъти в година) или да се свикват при спешна необходимост.

КОЙ: Всички участници, разписали Териториалния протокол.

КАК: Срещите се инициират от координиращия партньор, който е отговорен и за определянето на дневния ред, воденето на срещата и изпращането на протокола с взетите решения след това.

СОП 2 – ОЦЕНКА НА УМЕНИЯТА

КАКВО: Това е техника за оценка на способностите, уменията, компетенциите и мотивацията на човека, който търси работа. Тази техника подпомага жените да открият своите собствени способности и силни черти, да дефинират интересите си и партньорската мрежа, както и да предприемат последващи стъпки за създаване на своя индивидуален план за икономическо овластяване.

КОГА: Възможно най-рано след като самата жена, преживяла насилие от интимния партньор поиска да бъде подкрепена в процеса по включване в трудовия пазар.

КОЙ: Социалният работник в кризисния център или длъжностното лице от бюро по труда, частната агенция за набор на персонала, които са част от Териториалния протокол.

КАК: Различни инструменти могат да бъдат ползвани за оценка на способностите. Специализираните агенции разполагат със собствени методи и инструменти. В случай, че тази оценка се прави от социалния работник, може да бъде използван и наръчникът, разработен в рамките на проекта [WEGO! Наръчник за насърчаване на икономическото овластяване на жените](#). В случай, че оценката се прави от длъжностно лице извън кризисния център след приключване на оценката се изработва писмен доклад, който се изпраща на съответния социален работник.

WEGO! Наръчник за насърчаване на икономическото овластяване на жените предоставя и набор от инструменти за подкрепа на жените в определяне на вътрешните им ресурси и ключови умения, които могат да ползват при търсенето на работа и явяването на интервю (Модули 3 и 4). Специално място е отредено и на предприемачеството (Раздел 4.3)

СОП 3 – ТЪРСЕНЕ – ПРЕДЛАГАНЕ НА РАБОТА

КАКВО: Това е процес на намиране на подходяща работа за жената, съобразно резултатите от оценката на нейните умения (Виж СОП 2), и нейната вътрешна мотивация. Изисква се добро познаване на естеството на работата и на човека, на когото евентуално ще се предложи тази работа.

КОГА: Възможно най-скоро след провеждане на оценката на уменията на жената.

КОЙ: Социалният работник или съответното длъжностно лице от Бюро по труда или частна агенция за набор на персонала, което е извършило оценката.

КАК: Отговорното лице прави предварителен подбор на потенциалните надеждни работодатели въз основа на резултатите от оценката в комбинация с квалификация и изисквания на самата жена. След това той/тя предоставя информация за най-подходящите възможности на социалния работник в кризисния център в писмен доклад, ако дейността се извършва от длъжностно лице извън кризисния център.

Компаниите, които са част от Териториалния протокол, играят съществена роля в този процес. Всъщност те самите могат да предоставят практически обучения, стипендии както и /или работни места на жените, част от този протокол, спазвайки приетите принципи и подходи. Съсловните организации имат също ключова роля в този процес, тъй като те могат да идентифицират свои членове, които могат да бъдат заинтересовани да се присъединят към този протокол.

СОП 4 – БАЛАНС РАБОТА – ЛИЧЕН ЖИВОТ И НАСТАНЯВАНЕ

КАКВО: Това е балансът, от който има нужда работещият човек между времето, отделено за работа, семейство и други аспекти от личния му живот (в т.ч. персонални интереси, обучителни и социални активности, занимания в свободното време). Всеки един ИПИО трябва да осигурява този баланс, както и подходящи условия за настаняване чрез специални мерки, които да подсилят процеса на икономическо овластяване и напускане на насилствената връзка.

КОГА: Възможно най-скоро след старта на ИПИО.

КОЙ: Социалният работник в сътрудничество със социалните служби и отделите по настаняване. Това сътрудничество ще покаже различните варианти за подсиляване на баланса и наличните възможности за настаняване и необходимост от допълнителни грижи, в т.ч. отглеждане на дете, наемане на бавачка, допълнителни бонуси и добавки, надомна работа и т.н.

КАК: Държавните служители от социалните и отделите по настаняване, определени за контактни лица в рамките на Териториалния протокол, идентифицират най-добрите решения и ги обсъждат с жената, преживяла насилие. Ръководителят на кризисния център също може да бъде част от този процес. Писмен доклад, в който се изброяват договорените опции, се изпраща на ръководителя на кризисния център.

Повечето от работещите жени, все още се стремят към постигане на баланс между работа, домашни задължения и грижи за децата и/или зависими роднини, и личния си живот. Това е така, защото все още майчинството, домашната работа и грижи, както и разделението на труда между половете са предимно отговорност на жените в резултат на неравенството между жените и мъжете, както в семейството и домакинството, така и на работното място. Преживелите насилие от интимния партньор - особено тези с деца - често се борят да намерят стабилен баланс между професионалния и личния живот и подходящо жилищно решение като по този начин поставят на риск излизането си от насилствената връзка.

СОП 5 – РАЗПИСВАНЕ И РЕАЛИЗАЦИЯ НА ИПИО

КАКВО: Това е ясно и подробно описание на стъпките и действията, които жената трябва да предприеме по пътя на своето икономическо овластяване. Това е план с разписани индивидуални действия, които могат да бъдат коригирани при необходимост и са резултат от оценката на нейните способности (ОП 2) и в съответствие с наличните опции (ОП 3 и 4).

КОГА: След като жената изрази готовност за създаване и участие в ИПИО и приключване на дейностите по ОП 2,3 и 4.

КОЙ: Социалният работник

КАК: В тясно сътрудничество с жената, социалният работник създава работен вариант на ИПИО въз основа на резултатите от ОП 2,3 и 4.

СОП 6 – МОНИТОРИНГ И ОЦЕНКА НА ИПИО

КАКВО: Това е процес за оценка на напредъка на ИПИО по отношение на неговата ефективност (постигнати ли са заложените в него цели) и ефикасност (начинът, по който се реализира самият план - най-ефикасният ли е?). Тази оценка помага да се дефинират възможните слаби места, които могат да бъдат коригирани в полза на постигането на заложените цели. И накрая, процесът позволява обща оценка при приключване на ИПИО.

КОГА: По време на изпълнението на ИПИО и след неговото приключване.

КОЙ: Социалният работник в тясно сътрудничество с професионалистите, отговорни за СОП 2,3 и 4 и съответната жена, преживяла насилието.

КАК: По време на изпълнението на ИПИО, социалният работник попълва дневник с постиженията и подобренията на постигнатите резултати, като по този начин се дефинират онези проблеми, които могат да бъдат решени с участието на жената и други специалисти. След като ИПИО е готов, социалният работник събира информация как е вървяло изпълнението на плана, постигнати ли са планираните резултати, какви процедури и инструменти са ползвани, и дали координационният механизъм всъщност се е оказал ефикасен. След това цялата тази информация се включва във финалния доклад.

ИПИО е основният документ от териториалния протокол, който отразява нивото на ангажираност и координираните усилия на подписалите го страни. Крайният резултат от това съвместно действие е икономическото овластяване на подкрепяните жени, които могат напълно да упражнят правото си да живеят самостоятелен живот, свободен от насилие. Участниците, разписали протокола и съгласували своите действия по време и с активното си участие, са ключов фактор в подкрепа на този процес по еманципация на тези жени. Освен това действията им са от съществено значение за създаването на напълно работещ координиращ многосекторен и мулти институционален механизъм, който значително да подобри местната система за предотвратяване на насилието над жени и да осигури адекватна защита. Поради всички тези причини както териториалният протокол, така и ИПИО не са просто поредният документ, но и са решаващи етапи, от една страна, за подпомагане и овластяване на преживелите насилие от интимния партньор и от друга, за постигане на равнопоставеност на половете.

МОНИТОРИНГ, ОЦЕНКА И ИЗВОДИ

Териториалният протокол трябва да дава възможност за непрекъснато наблюдение, оценка и правене на изводи. Необходимо е създаването на инструмент за оценка на прилагането му, за постигане на планираните резултати от координиращата агенция и да се гарантира редовното му използване.

При разработката на инструмента за наблюдение е необходимо да се вземат предвид резултатите, към които се стреми протоколът, както по отношение на процеса (гладко протичане на координацията на протокола), така и по отношение на заложените индикатори (напр. брой срещи, брой съвместни комуникационни активности, брой жени, получили подкрепа в процеса на икономическо овластяване) и постигнатите резултати (подобрене на взаимодействието между институциите, увеличени ползи за подкрепените жени).

Стабилно функциониращият протокол може да съдържа следните индикатори:

- ❑ Нарастване на ползите за подкрепените жени (напр. успешно приключил ИПИО, брой жени, които са си намерили достойна работа);
- ❑ Подобвени междуведомствени професионални взаимоотношения (напр. брой съвместни инициативи /проекти);
- ❑ Подобвена комуникация между институциите (напр. брой и качество на провежданите срещи);
- ❑ Постоянно наблюдение и развитие на взаимоотношенията между институциите;
- ❑ Подобрене в баланса на типовете участници в протокола (напр. брой частни компании);
- ❑ Друго

Количествените и качествени индикатори позволяват на редовна база да се наблюдава протоколът. Но е добре и организирането на специални сесии за оценка. Разработен е списък от стандартни въпроси за оценка на инициатива или проект спрямо набор от критерии. Като оценката се прави спрямо най- адекватните в съответния случай:

1. **Съответствие:** Териториалният протокол от значение ли е за нуждите, за които е създаден?
2. **Ефективност:** Териториалният протокол постигна ли целите си?
3. **Ефикасност:** Териториалният протокол функционира ли по икономически ефективен начин?

4. **Устойчивост:** Устойчиви ли са резултатите, които териториалният протокол постига?
Териториалният протокол включва разпределение на отговорностите за събиране и обобщаване на данни, както и организиране на сесии за обсъждане между участници, за да се оцени напредъкът по отношение на целите и научените уроци. Тези срещи могат да бъдат особено полезни при обсъждане на ефективността и устойчивостта на протокола.

Важно е да се гарантира, че мнението на подкрепените жени е взето в оценката на съответствието и ефективността на Териториалния протокол. Социалните работници, които работят директно с тези жени, могат да съберат тяхното мнение посредством ad hoc въпросници за оценка на тяхното удовлетворение. Оценката може да се извършва и от външни оценители. В този случай независимата гледна точка дава възможност за споделяне на подобен опит.

АНЕКСИ

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО И ПОЛИТИКИ

В този раздел ще намерите информация за съответното законодателство и други ключови документи (оперативни планове, стратегии, препоръки...) създадени от международни и регионални институции, национални правителства, и местни власти като определяща рамка за целите по създаването на Териториалните протоколи. Тези референции ще бъдат цитирани в основното изложение на документа, където е целесъобразно.

Международно и регионално ниво

- 2019 Конвенция на Международната Организация на Труда (МОТ) против насилието и тормоза (№ 190) и Препоръка относно насилието и тормоза (№ 206)
- 2018 Стратегия за равенство между половете на Съвета на Европа 2018-2023
- 2017 Обща препоръка № 35 на ООН против насилието, основано на пола над жени, актуализираща Обща препоръка № 19
- 2015 Програма за устойчиво развитие на ООН 2030: ЦУР 5 Равенство между половете, ЦУР 8 Сигурна работа и икономически растеж; ЦУР 1 Изкореняване на бедността; ЦУР 10 Намаляване на неравенствата
- 2011 Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие⁴
- 2011 Принципи на ООН за овластяване на жените
- 1995 Декларация на ООН от Пекин и Платформа за действие
- 1993 Декларация на Общото събрание на ООН за премахване на насилието над жени от 20 декември 1993 г. (A / Res / 48/104)
- 1979 Конвенция на ООН за премахване на всички форми на дискриминация срещу жените (CEDAW).

Европейско ниво

- 2020 Съюз на равенството: Стратегия за равенство между половете 2020-2025
- 2019 Резолюция на Европейския парламент 2019/2855 (RSP) от 28 ноември 2019 г. относно присъединяването на ЕС към Истанбулската конвенция и други мерки за борба с насилието, основано на пола

4. Конвенцията е подписана от РБългария на 21 април 2016 г., но след обявяването ѝ за противоконституционна от КС през 2017 г., не беше ратифицирана

- 2016 Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета
- 2011 Директива 2011/99 / ЕС12 относно Европейската заповед за защита и Регламент (ЕС) № 606/2013 относно взаимното признаване на защитни мерки по граждански дела
- 2012 Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета
- 2010 Директива 2010/41/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 година за прилагане на принципа на равно третиране на мъжете и жените, които извършват дейности в качеството на самостоятелно заети лица, и за отмяна на Директива 86/613/ЕИО на Съвета
- 2009 Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на раса или етнически произход
- 2006 Директива 2006/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена)
- 2004 Директива 2004/113/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 година относно прилагане на принципа на равното третиране на мъжете и жените по отношение на достъпа до стоки и услуги и предоставянето на стоки и услуги

Национално ниво

Закон за защита от домашно насилие (ЗЗДН) - в сила от 2005 г., с последни изменения от март 2019 г. Подзаконовата уредба към ЗЗДН обхваща Правилник за прилагане на Закона за защита от домашно насилие (ППЗЗДН) и инструкциите за реда на взаимодействие между органите на МВР и МТСП при защита от домашно насилие. Към Закона действат и Национална програма за превенция и защита от домашно насилие, която се приема всяка година от МС до 31 март. ЗЗДН дава дефиниция на домашното насилие, определя се реда и мерките за защита. ЗЗДН дефинира като психическо и емоционално насилие върху дете всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие. В закона се прави връзка между българското законодателство и европейското законодателство: ако лице се възползва от мярка за защита, постановена в друга държава-членка на ЕС, може да поиска заповед за защита и в България – чрез Софийски градски съд.

ЗЗДН задължава Дирекция „Социални дейности“ (ДСД) към общините и доставчиците на социални услуги да осигурят подкрепа на пострадалите за възстановяване и да имат специализирани програми за работа с извършителя.

Национална програма за превенция и защита от домашно насилие – разработва се всяка година съвместно между Министерство на вътрешните работи, Министерство на труда и социалната политика и Министерство на финансите и се приема от Министерски съвет. В националната програма се включва и програма за финансиране на НПО от Министерство на правосъдието.

Закон за закрила на детето (ЗЗДет.), приет 2001 г., урежда правата, принципите и мерките за закрила на детето, органите на държавата и общините и тяхното взаимодействие при осъществяване на дейностите по закрила на детето, както и участието на юридически лица и физически лица в такива дейности.

На регионално равнище органите за закрила на детето са Отделите за закрила на детето и регионалните дирекции на Агенцията за социално подпомагане (РДСП). Съществуват 28 Регионални дирекции „Социално подпомагане“ и в тях има общо 147 дирекции „Социално подпомагане“. Действията, които се предприемат са в съответствие с Координационен механизъм за взаимодействие при случаи на деца, жертви на насилие (или деца, изложени на риск да станат жертви на насилие) и за взаимодействие при кризисни интервенции – създаден през 2010 г. с решение на МС.

Правилник за прилагане на Закона за закрила на детето

В Правилника за прилагане на Закона за закрила на детето са дадени определенията на понятието насилие и видовете насилие спрямо децата.

Друг документ в сферата на политиките за защита на децата от насилие е **Националната стратегия за детето 2008-2018 г.**

Национална програма за превенция на насилието и злоупотребата с деца 2017-2020 г.

Част от стратегическите цели на Националната програма за превенция на насилието и злоупотребата с деца 2017-2020 г. са свързани със създаване на

ефективна система за превенция на домашното насилие над деца, включително чрез създаване на програми за обучение в равнопоставеност на жените и мъжете и превенция на сексуалното насилие, сексуалната злоупотреба и сексуалната експлоатация на деца. Политика за равнопоставеност на мъжете и жените

Политиката по равнопоставеност на жените и мъжете е хоризонтална и обединява действията на изпълнителната власт на всички нива. Тя е сред сравнително новите и динамично развиващи се политики както по света, така и в България. Започва още през 2000 г., когато МТСП организира и координира на национално ниво провеждането на държавната политика на Република България в областта на равнопоставеността на жените и мъжете (ПМС № 155 от 2000 г., обн., ДВ, бр. 65 от 2000 г.), в сътрудничество с множество институции и организации. От 2004 г. е обособено специализирано звено в МТСП – към настоящия момент това е отдел „Равни възможности, антидискриминация и социални помощи“ (РВАСП) в дирекция „Политика за хората с увреждания, равни възможности и социални помощи“ (ПХУРВСП). Отделът е и Секретариат на Националния съвет по равнопоставеността на жените и мъжете към Министерски съвет.

През 2004 г. са поставени основите на национална координационна структура на най-високо ниво със създаването на Национален съвет по равнопоставеността на жените и мъжете към Министерския съвет (ПМС № 313 от 17.11.2004 г., обн., ДВ, бр. 104 от 26.11.2004 г.). В последствие дейността на Националния съвет се регламентира през 2016 г. в Закона за равнопоставеност на жените и мъжете и в Правилника за устройството, организацията и дейността на Националния съвет по равнопоставеността на жените и мъжете.

Закон за равнопоставеност на жените и мъжете (ЗРЖМ)

Законът за равнопоставеност на жените и мъжете (ЗРЖМ) е приет през 2016 г. и има рамков характер. ЗРЖМ урежда провеждането на държавната политика по равнопоставеност на жените и мъжете и има за цел да насърчи постигането на равнопоставеност на жените и мъжете като създаде условия за изграждане на институционална среда и определи органите и механизмите за провеждане на държавната политика по равнопоставеност на жените и мъжете.(чл. 1, ал. 2 от закона).

Основни документи за изпълнение на политиката за равнопоставеност са:

- Националната стратегия за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете за периода 2016-2020 г. (приета с Решение 967 от Министерски съвет от 14.11.2016 г.)
- Национални планове за действие за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете. Резултатите от изпълнението на плановете се представят в Доклади по равнопоставеността на жените и мъжете.
- План за действие за изпълнение на заключителните препоръки към България, отправени от Комитета на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените (CEDAW), приет от МС през 2013 г. (ПМС № 438 от 25.07.2013 г.).

Национална стратегия за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете 2016-2020 г. - цели създаване и прилагане на дългосрочна и устойчива държавна политика за постигане на равнопоставеност на жените и мъжете. Една от приоритетните области на стратегията е намаляване на разликите по пол в заплащането и доходите. По-високата безработица сред жените води до редица

други негативни последици – повишава се рискът от изпадане в бедност на жените поради невъзможност да си намерят работа, създава се социална изолация и т.н., което, от своя страна, увеличава вероятността да станат жертви на насилие, основано на пола и най-вече на домашно насилие.

Национален план за действие за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете 2019-2020 г. Една от петте приоритетни области в настоящия Национален план за действие за насърчаване на равнопоставеността на жените и мъжете 2019-2020 г., е борбата с насилието, основано на пола и защита и подкрепа на жертвите.

Закон за защита от дискриминация (ЗЗДискр.)

Законът за защита от дискриминация (ЗЗДискр) и създадената и действаща в съответствие с неговите разпоредби Комисия за защита от дискриминацията представляват съществена част от антидискриминационната политика на Република България. Този закон гарантира защитата от дискриминация в сфери като упражняването правото на труд, обучение и др.

Други законови и нормативни актове с отношение към домашното насилие и насилието, основано на пола.

Наказателен кодекс Наказателно процесуалния кодекс (НПК)

Закон за правна помощ - има за цел да гарантира равен достъп на лицата до правосъдие.

Закон за подпомагане и финансова компенсация на пострадали от престъпления

Закон за борба с трафика на хора

Национална стратегия за борба с трафика на хора 2017-2021 г.

Местно ниво

В Областна администрация се спазват създадените хоризонтални и вертикални политики на законодателната и нормативна уредба на национално ниво. Има създадени със заповед на областен управител комисии към различни направления. Членовете на тези комисии се утвърждават поименно всяка година и се провеждат редовни заседания. Освен държавни институции членуват НПО, читалища и др.

- Постоянна секторна комисия в областта на здравеопазването,
- Постоянна комисия по заетостта,
- Постоянна комисия в областта на социалните дейности,
- Постоянна секторна комисия в областта на образованието и пазара на труда.

На областно ниво има създадени и Областен съвет за социално включване на хората с увреждания.

На местно ниво към общината и общински съвет са създадени следните постоянни комисии:

Комисия по икономика, инвестиции, земеделие и туризъм

Комисия по бюджет и финанси

Комисия по комунални дейности, транспорт и безопасност на движението

Комисия по образование, наука и иновации

Комисия по териториално устройство и строителство

Комисия по здравеопазване и социална политика

Комисия по култура и религиозни въпроси

Комисия по екология

Комисия по младежта и спорта

Комисия по Закона за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество

Комисия по законност, обществен ред и сигурност

Комисия по етика

Комисия за взаимодействие с гражданското общество

Общината има възможности да създава иновативни политики в различни комисии според възникнали проблеми , като за решаването им привлича различни заинтересовани страни.

На общинско ниво има създадени и общински комисии на база различни законодателни инициативи. Създадени са следните комисии:

Комисия на детето,

Местна комисия за борба с трафика на хора,

Местна комисия за борба с противообществените прояви на малолетни и непълнолетни

ИНСТРУМЕНТ ЗА АНАЛИЗ НА ПАРТНЬОРСКАТА МРЕЖА

Инструментът за анализ на партньорската мрежа (ИАПМ) помага дейността по разпознаване, разширяване и усъвършенстване на партньорската мрежа в помощ на преживелите насилие от интимния партньор при постигане на тяхното социо-икономическо овластяване. ИАПМ се състои от следните стъпки :

- СТЪПКА 1:** Установяване на нуждите и целите на създадената партньорска мрежа.
- СТЪПКА 2:** Установяване на основните теми от взаимен интерес и зоните за интервенция.
- СТЪПКА 3** Установяване на съответните заинтересовани лица за постигане на целите на новосъздадената партньорска мрежа.
- СТЪПКА 4** Позициониране на заинтересованите страни според интензивността, възприятието и ефективността на контактите им с преживелите насилие от интимния партньор в посока на тяхното икономическо овластяване (графичен инструмент).
- СТЪПКА 5** Разработка процедури, уточняване на график и приоритети за включване на установените заинтересовани лица.

Координиращата агенция свиква и - чрез фасилитатор - координира срещи с реалните и потенциални заинтересовани страни, за да извърши анализа на партньорската мрежа чрез описания по-долу 5 стъпков процес:

СТЪПКА	ДЕЙНОСТИ	ИНСТРУМЕНТИ
1	<p>Установяване на нуждите и целите на създадената партньорска мрежа.</p> <ul style="list-style-type: none">❑ Фасилитаторът поставя на участниците задачата да идентифицират, коментират и приоритизират нуждите и целите на партньорската мрежа, която трябва да бъде създадена и развита като се имат предвид от една страна нуждите на преживелите насилие от интимния партньор (в т.ч. намиране на работа, намиране на нов дом за живеене, подкрепа при отглеждането на децата, създаване на нови приятелства, развитие на нови компетенции/умения, дефиниране на благосъстояние) и спецификите на местния контекст (в т.ч пазар на труда, транспортна инфраструктура, специфично законодателство, система по настаняване в общински жилища, благосъстояние).❑ Заинтересованите страни създават списък с установените нужди и цели.	<p>Фасилитиран брейнсторминг</p> <p>Post-it бележки, маркери, листи за флипчарт</p> <p>Време : 30 -60 минути</p>

<p>2</p>	<p>Установяване на основните теми от взаимен интерес и зоните за интервенция.</p> <ul style="list-style-type: none"> ❑ Участниците установяват основните теми, свързани със специфичните нужди на уточнената в точка 1 партньорска мрежа (в т.ч. създават обща методология за организиране на ефективна система за търсене и намиране на работа, установяване, създаване на система за поемане на грижите за децата, дефинират иновативни решения за настаняване, усъвършенстване на системата на обучение на възрастни). ❑ Участниците установяват за всяка дефинирана нужда съответния сектор за интервенция (напр. пазар на труда, обучение за възрастни, грижи за децата, настаняване). ❑ Фасилитаторът начертава сферите на въздействие (графичен инструмент - мишена) и ги наименова. 	<p>Фасилитиран брейнсторминг</p> <p>Post-it бележки, маркери, листи за флипчарт</p> <p>Време : 30-60 минути</p>
<p>3</p>	<p>Установяване на съответните заинтересовани лица, за постигане на целите на новосъздадената партньорска мрежа.</p> <ul style="list-style-type: none"> ❑ Участниците дефинират заинтересованите лица, с които те вече са в контакт, както и тези, които биха искали да привлекат в партньорската мрежа. ❑ Участниците разполагат заинтересованите лица спрямо нивото на тяхното въздействие. 	<p>Фасилитиран брейнсторминг</p> <p>Post-it бележки, маркери, листи за флипчарт</p> <p>Време : 20 – 40 минути</p>
<p>4</p>	<p>Позициониране на заинтересованите страни според интензивността, възприятието и ефективността на контактите им с преживелите насилие от интимния партньор в посока на тяхното икономическо овластяване (графичен инструмент).</p> <ul style="list-style-type: none"> ❑ Участниците на цветни листчета пишат имената на идентифицираните заинтересовани страни, в зависимост от тяхното възприятие на проблема определят като положително, отрицателно или неутрално (+ - =), а по отношение на степента на ефективно въздействие върху процеса на икономическо овластяване на преживелите насилие от интимния партньор поставят съответния цветен знак (X, X, X) (съгласно легендата по-долу). ❑ Участниците поставят листчета в съответния кръг (1/5) в зависимост от интензитета на заинтересованите страни с преживелите насилие от интимния партньор. 	<p>Разпечатка на графичния инструмент в по-голям размер</p> <p>Post-it бележки, маркери</p> <p>Време : 20 – 40 минути</p>

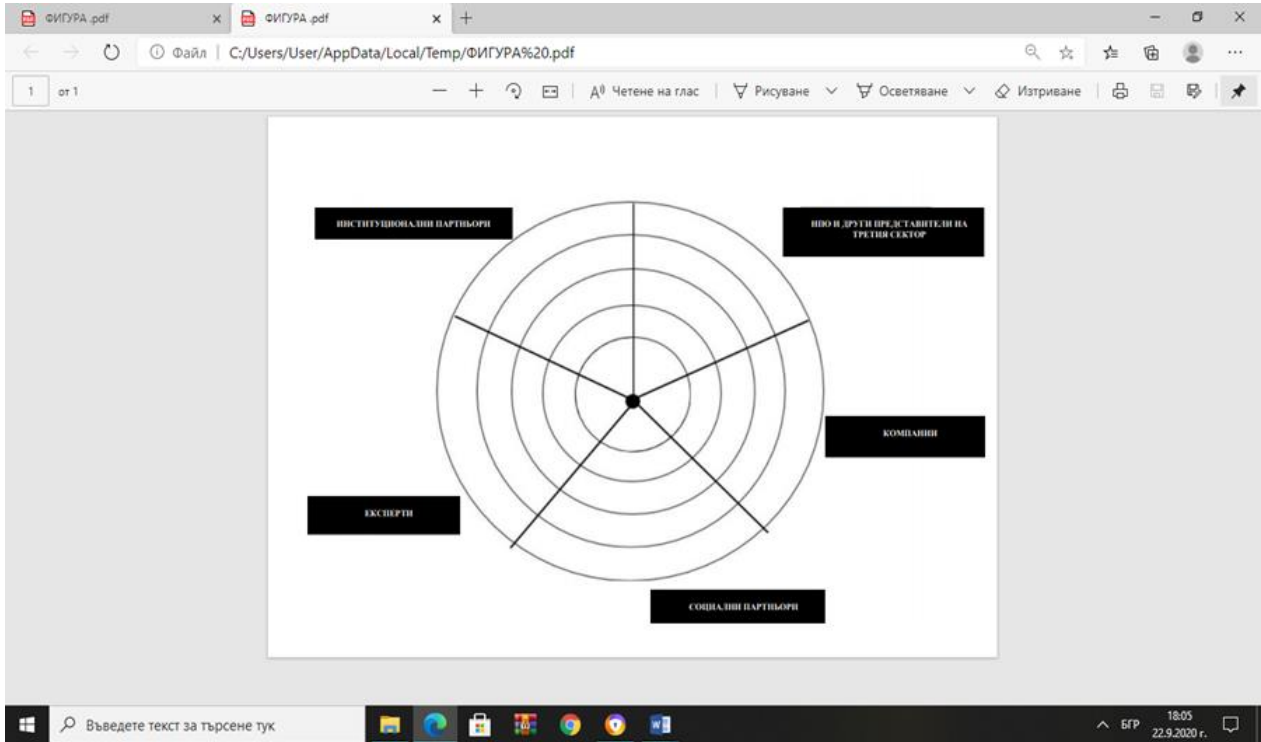
5	<p>Разработка на процедури, уточняване на график и приоритети за включване на установените заинтересовани лица.</p> <p>☐ Участниците създават съответния план за ангажираност</p>	Time: 20-40 minutes
----------	---	---------------------

По време на стъпка 4, участниците поставят своите цветни листчета върху мишената като се съобразят с легендата за интензивността на контактите, възприемането на взаимоотношенията и ефективността на контактите /взаимоотношенията с преживелите насилие от интимния партньор.

Легенда графичен инструмент

Интензивност на контактите / взаимоотношенията:	Възприемане на взаимоотношението:	Ефективност на контактите / взаимоотношенията :
Кръг 1: Всеки ден Кръг 2: Всяка седмица Кръг 3: Всеки месец Кръг 4: На всеки три месеца Кръг 5: Никога или твърде рядко	++ Много позитивно взаимоотношение + Позитивно взаимоотношение = Неутрално взаимоотношение - Негативно взаимоотношение -- Много негативно взаимоотношение	X: Силно ефективно X: Ефективно X: Неефективно

Графичен инструмент

ПЛАН ЗА АНГАЖИРАНост

След като са идентифицирани заинтересованите страни – участници в партньорската мрежа, идва ред на разработката на План за ангажираност. Следвайки посочения по-долу пример се създават таблици за отделните участници като се вземат предвид техните наименования, областта за интервенция, целите на участието в мрежата, планираните дейности, с които съответната институция ще се ангажира, графика, нивото на приоритет. (Високо = 1; Средно = 2; Ниско= 3)

Наименование на заинтересованата страна	Mumford Packaging Ltd.
Тип	Предприятие
Област на интервенция	Стипендия за работа Обучение в процеса на работа Свободни работни места
Цели	Цел .1: Предприятието е участник в Териториалния протокол и се ангажира да осигури 3 стипендии и обучение в процеса на работа на жени, преживели насилие от интимния партньор на годишна база
Дейности, с които се ангажира	Дейност .1 – Организиране на среща за представяне на партньорската мрежа, ангажирана в Териториалния протокол, цели и роля на нашата компания Дейност 2 - Изпращане на Териториалния протокол и покана на контактното лице за включване в следващата среща Дейност 3 – Представител на предприятието участва в редовните срещи, където се съгласуват ангажиментите на всички подписали протокола. Дейност 4 – Подписване на Териториалния протокол от представляващия предприятието
График	Дейност 1: месец/година Дейност 2 : месец/година Дейност 3: месец/година
Ниво на приоритет	Дейност 1: ниво 2 Дейност 2: ниво 1 Дейност 3: ниво 1

Co-funded by the Rights,
Equality and Citizenship (REC)
Programme of the European Union

Партньорство

WE GO! 2 обединява 6 организации от 4 страни:

ActionAid Italia, Italy

Istituto per la Ricerca Sociale (IRS), Italy

Rel.azioni Positive Società Cooperativa Sociale, Italy

Center for Sustainable Communities Development,
Bulgaria

SURT - Fundació de dones, Spain

Women's Center of Karditsa (WCK), Greece

Този документ е създаден в рамките на проект WEGO2 (JUST/REC-RDAP-GBV-AG-2017) с финансовата подкрепа на Дирекция „Права, Равенство и Гражданско общество“ на ЕС. Отговорност за съдържанието на документа носят ActionAid International Italia Onlus и партньори и по никакъв начин той не отразява възгледите на ЕК.